

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/36/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514010546
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7514010546.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného I. Ž. a spol., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), d) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. júna 2017, o odvolaní obžalovaných I. Ž. a O. G. proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 12.2.2016, sp. zn. 6T/118/2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch a spôsobe ich výkonu u obžalovaných I. Ž. a O. G..

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovanému I. Ž., nar. X.X.XXXX v T., trvale bytom Ž. Č.. XX ukladá podľa § 172 ods.1 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 38 ods.3, ods.8 Tr. zák., § 41 ods.2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému podmienične o d k l a d á výkon trestu odňatia slobody a u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu u s t a n o v u j e súd skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. u k l a d á obžalovanému zákaz stretávania sa so spoluobžalovaným O. G., nar. XX.X.XXXX.

Obžalovanému O. G., nar. XX.X.XXXX v T. - Š., trvale bytom T. - Š., Ž. Č.. XXX/X ukladá podľa § 172 ods.1 Tr. zák., § 38 ods.2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému podmienične o d k l a d á výkon trestu odňatia slobody a u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu u s t a n o v u j e súd skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods.3 písm. b) Tr. zák. ukladá obžalovanému zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. u k l a d á obžalovanému zákaz stretávania sa so spoluobžalovaným I. Ž., nar. X.X.XXXX.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 12.2.2016, sp. zn. 6T/118/2014 boli obžalovaní I. Ž. a O. G. uznaní vinnými a to obžalovaný I. Ž. v bode 1/a 2/ rozsudku a obžalovaný O. G. v bode 3/ rozsudku zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že obžalovaný I. Ž.

1. Od mesiaca júl 2013 až do 20.11.2013 v C. L. J., v P. L. J., v T. - Š. a inde od C. E., C. E. a obžalovaného O. G. v intervaloch 3x do týždňa kupoval pervitín - metamfetamín v množstve 1 - 3 gramy, v cene za 1 gram od 30 - 80 Eur a následne takto získaný pervitín sám užíval, ale tiež ho so ziskom predával O. J., X. T., a iným presne nezisteným osobám, pričom dňa 20.11.2013 potom, ako zakúpil pervitín o hmotnosti 1 gram od obžalovaného O. G. a jazdil s osobným motorovým vozidlom značky M. D., evidenčné číslo: Z., príslušníci PZ u neho zaistili 0,39 gramov - 80 % metamfetamínu, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 8 obvykle jednorazových dávok drogy, metamfetamín je zaradený podľa zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok,

2. - dňa 20.11.2013 v osobnom motorovom vozidle značky M. D., evidenčné číslo: Z. a v rodinnom dome číslo XX v obci Ž., okres T. - M., prechovával 2,4 g vrcholky konope s 9,5 % obsahom THC, 2,41 g vrcholky konope s obsahom 10,5 % THC a 0,15 g vrcholky konope s 6,7 % obsahom THC, spolu 4,96 g vrcholky konope, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 17 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom rastliny radu cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny omamných látok.

Obžalovaný O. G.

3. Od októbra 2013 do 20.11.2013 v T. - Š., zadovážoval za finančnú alebo materiálnu protihodnotu pre obžalovaného I. Ž. v intervaloch približne 3-krát do týždňa pervitín - metamfetamín v množstve od 1 - 2 gramov, v cene 70 Eur/gram, pričom dňa 20.11.2013 na parkovisku pred Ústavom na výkon trestu odňatia slobody v T. - Š., obžalovanému I. Ž. odpredal 1 g 80 % metamfetamínu výmenou za mobilný telefón značky Sony Xperia, s doplatením 30 Eur, pričom uvedený mobilný telefón a 30 Eur na hotovosti príslušníci PZ zaistili pri prehliadke osobného motorového vozidla značky Š. M., EČ: T. XXX W., ktorý v tom čase používal obžalovaný O. G., metamfetamín je zaradený podľa zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok.

Za to okresný súd uložil obžalovanému I. Ž. podľa § 172 ods.1 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 49 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci a to:

1. 1 ks červená rúrka,
2. 1ks drevená palička,
3. 14 ks PE-sáčkov
4. 1 ks digitálna váha v čiernom puzdre
5. 1 ks rúrka
6. 2 ks tyčinka
7. 1ks fajka s alobalom
8. 2 ks drevených fajok

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovanému O. G. uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. m), § 38 ods. 4, ods. 8 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b), c) Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia veci a to :

1. 84 ks priesvitných igelitových sáčkov o rozmere 12x18 cm,
2. 144 ks priesvitných igelitových sáčkov o rozmere 10x15 cm,
3. 88 ks priesvitných igelitových sáčkov o rozmere 11x18,5 cm
4. 65 ks priesvitných igelitových sáčkov o rozmere 22,5x13 cm
5. 352 ks priesvitných igelitových sáčkov o rozmere 4x6 cm
6. 1 ks digitálna váha zn. Digital Scale v čiernom koženom puzdre
7. 87 ks priesvitných igelitových sáčkov o rozmere 6x9,5 cm
8. 154 ks priesvitných igelitových sáčkov o rozmere 10x8 cm
9. 74 ks priesvitných igelitových sáčkov o rozmere 4x8 cm
10. 1 ks mobilný telefón zn. Sony Xperia E
11. Suma 30,- €, uložené na účte Okresnej prokuratúry Košice - okolie D. a následne prevedené na účet Okresného súdu Košice - okolie D..

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný O. G., a to čo do výroku o vine a treste. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný I. Ž. čo do výroku o treste.

Obžalovaný I. Ž. v písomných dôvodoch podaného odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že nepodmienečný trest, ktorý mu bol uložený okresným súdom považuje za neprimerane prísny. Poukázal na konštatovanie okresného súdu, ktorý vzhľadom na jeho charakteristiky z miesta bydliska, z ÚVV Košice, ako aj celkový postoj, ktorý hodnotí kladne uvažoval o podmiennečnom treste odňatia slobody, avšak tejto úvahe bránilo okresnému súdu ustanovenie § 49 ods.2 Tr. zák. z dôvodu, že úmyselný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia. Podrobne popísal skutočnosti, ako malo dôjsť ku skutku vo veci 2T/122/2013, že ho spáchal v silnom citovom rozrušení, keďže sa jeho dcére C. E. opakovane vyhrážal bitkou, ostríhaním vlasov a vyzlečením na verejnosti. Ďalej poukázal na tvrdenie pracovníkov PPZ, z ktorého vyplýva, že v súčasnosti sa na základe ním poskytnutých informácií vykonáva operatívne rozpracovanie viacerých skupín páchajúcich drogovú trestnú činnosť. Má za to, že uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou nie je v jeho prípade potrebné, pretože bol síce užívateľom omamných látok, avšak od jeho vzatia do väzby, t.j. od novembra 2013 neužil žiadnu omamnú látku. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že mu uloží podmiennečný trest odňatia slobody bez uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia akoukoľvek formou.

Obžalovaný O. G. v písomných dôvodoch podaného opravného prostriedku prostredníctvom svojho obhajcu poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Uviedol, že nie je pravdou, že mal obžalovanému Ž. v období leto, jeseň 2013, 2 - 3 krát do týždňa predávať pervitín. Rovnako tak nie je pravdou, že dňa 20.11.2013 mal od neho obžalovaný Ž. kúpiť pervitín, a za to mu mal dať mobilný telefón a doložiť asi 20 - 30 Eur. Je toho názoru, že okresný súd dospel k nesprávnemu záveru, pretože nesprávne vyhodnotil vo veci produkované dôkazy. Súdom ako jediný usvedčujúci dôkaz, ktorý mal preukazovať jeho vinu považoval výpoveď obžalovaného Ž.. Podotkol, že práve u obžalovaného Ž., v jeho motorovom vozidle bol dňa 20.11.2013 zaistený pervitín a sušiny konope, ako aj následne pri domovej prehliadke v jeho dome. Výpoveď obžalovaného Ž. z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania považuje za účelovú a tendenčnú. Je nesporné, že v čase po vznesení obvinenia zo dňa 21.11.2013 obžalovaný Ž. nevypovedal, avšak situácia sa zmenila po 15 - 20 návštevách polície, väčšinou bez obhajcu, kedy obžalovaný Ž. začal vypovedať, čo potvrdila aj JUDr. K. na hlavnom pojednávaní. Začal spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, v apríli 2014 sa dostal z väzby na slobodu, a vtedy sa začali voči jeho osobe vyrábať dôkazy preukazujúce jeho vinu. Poukázal na to, že nebola dodržaná jedna zo základných zásad, neno tenetur se ipsum acusare, ktorá je súčasťou práva

na obhajobu v zmysle čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv, ktorá spočíva v zákaze donútenia k priznaniu, tzv. zákaz sebaobviňovania. Taktiež poukázal aj na osobu C. E., ktorý sa mal podľa výpovede obžalovaného I. Ž. s ním podieľať na trestnej činnosti. Táto osoba, je však v pozícii svedka. Má za to, že súd nepostupoval v zmysle § 2 ods. 10, 12 Tr. por., a preto toto rozhodnutie považuje za nesprávne, predčasné a nepreskúmateľné. Na základe vykonaného dokazovania nebola preukázaná jednoliata reťaz dôkazov, ktoré by do seba zapadali, na základe ktorých by bola preukázaná skutočnosť, že sa dopustil žalovaného trestného činu. Rozhodnutie okresného súdu je postavené na fikcii a dohadoch bez toho, aby k tomu smerovali dôkazy, na základe ktorých by sa dalo oprieť uznanie viny podľa obžaloby. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a jeho oslobodil spod obžaloby, alternatívne, aby vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných I. Ž.S. a O.S. G. sú sčasti dôvodné.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní uznal obžalovaných I. Ž.S. a O. G. za vinných zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, pretože obžalovaný I. Ž. v bode 1/ a 2/ rozsudku neoprávnene kúpil, predal, vymenil a prechovával po akúkoľvek dobu omamné a psychotropné látky a obžalovaný O. G. v bode 3/ rozsudku neoprávnene kúpil, predal, vymenil a prechovával po akúkoľvek dobu omamné a psychotropné látky.

Obžalovaný I. Ž. v plnom rozsahu priznal spáchanie skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu. Jeho priznanie korešponduje so zápisnicami o dobrovoľnom vydaní vecí, a tiež so zápisnicami o domových prehliadkach a prehliadkach motorových vozidiel. O kúpe pervitínu svedčí jeho samotná výpoveď, ktorá zodpovedá obsahu vykonaných odposluchov telekomunikačnej prevádzky. Čo sa týka predaja pervitínu ďalším osobám, o tejto činnosti obžalovaného svedčí okrem iného aj výpoveď svedka X. T. a odposluchy komunikačnej prevádzky. Znaleckým posudkom znalca z odboru prírodovedného skúmania kriminalistického a expertízneho ústavu PZ bolo zistené, že obžalovaný I. Ž. v motorovom vozidle spolu prechovával 0,39 g - 80,3% metamfetamínu, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 8 obvykle jednorazových dávok drogy. Ďalej bolo zistené, že obžalovaný I. Ž. prechovával vrcholky konope o celkovej hmotnosti 4,96 g, z ktorých by bolo možné pripraviť 17 obvykle jednorazových dávok drogy.

Vo vzťahu k obžalovanému O. G. je potrebné uviesť, že tento poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Pripustil, že obžalovaného I. Ž. pozná, od tohto kúpil mobilný telefón, avšak poprel, aby sa s ním akýmkoľvek spôsobom cez mobilný telefón kontaktoval a odovzdával mu pervitín. Jediným priamym dôkazom usvedčujúcim ho zo spáchania skutku je výpoveď obžalovaného I. Ž., ako aj odposluchy telekomunikačnej prevádzky medzi obžalovaným I. Ž. a ním.

Krajský súd po dôkladnom preštudovaní spisového materiálu sa s týmto záverom okresného súdu stotožnil.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak k správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaní sa dopustili konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a keďže so závermi okresného súdu sa stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Odlíšny názor však krajský súd zaujal pri určení druhu a výmery trestu u oboch obžalovaných jednak s prihliadnutím k doplnenému dokazovaniu vykonanému na verejnom zasadnutí vo väzbe k ich predchádzajúcim trestom, ako i vyriešeniu prejudiciálnej otázky osvedčenia sa oboch obžalovaných v skúšobnej dobe. S poukazom na uvádzané krajský súd uzatvára nasledovné:

Trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatel'a s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa takto uskutočňuje prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom pri ukladaní trestu je potrebné mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. V treste má byť obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické. Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Na verejnom zasadnutí krajský súd doplnil dokazovanie oboznámením spisov Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 2T/122/2013 a to trestný rozkaz z 2.9.2013, právoplatný dňa 13.11.2013, ako aj Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/136/2012 a aktuálne odpisy registra trestov na oboch obžalovaných.

Obžalovaný I. Ž. je v mieste trvalého bydliska hodnotený všeobecne. Počas výkonu väzby sa správal disciplinovane. Disciplinárne potrestaný nebol. Doposiaľ bol 3-krát súdne trestaný, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol potrestaný trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 2T/122/2013 zo dňa 2.9.2013 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 14 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 13.11.2013. Skúšobná doba obžalovanému uplynula dňa 13.1.2015, pričom bolo zistené, že do dňa konania verejného zasadnutia krajského súdu (28.6.2017) nebolo rozhodnuté o jeho osvedčení sa. Vzhľadom k tejto skutočnosti krajský súd má za to, že odsúdený sa osvedčil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci sp. zn. 2T/122/2013 a to s poukazom na ustanovenie § 50 ods.6 Tr. zák., v zmysle ktorého sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin. U obžalovaného I. Ž. krajský súd zistil dve poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. l), n) Tr. zák.) a žiadnu priťažujúcu okolnosť, keďže aj v treťom prípade došlo k osvedčeniu sa obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a hľadí sa na neho akoby nebol odsúdený. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, ako i na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy a dospel k záveru, že na obžalovaného I. Ž. nie je potrebné vplývať nepodmieneným trestom odňatia slobody.

S prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností (2:0) súd znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods.3, ods.8 Tr. zák. zák. a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého mu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu. Zároveň obžalovanému krajský súd uložil v zmysle § 51 ods.3 písm. c) Tr. zák. aj zákaz stretávania sa so spoluobžalovaným O. G..

Obžalovaný O. G. z miesta bydliska je rovnako tak hodnotený všeobecne. Počas výkonu väzby dodržiaval väzenský poriadok. Disciplinárne potrestaný nebol. Doposiaľ bol 4-krát súdne trestaný,

pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol potrestaný rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/136/2012 zo dňa 22.4.2013 pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 roky s probačným dohľadom, t.j. do 22.4.2017. Pri oboznámení spisu Okresného súdu Košice II 8T/136/2012 na verejnom zasadnutí krajský súd zistil, že v danej veci bolo uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 25.5.2017, sp. zn. 8T/136/2012, právoplatným dňa 25.5.2017 rozhodnuté o osvedčení sa O. G. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. U obžalovaného O. G. pri ukladaní trestu krajský súd žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti nezistil. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam krajský súd má za to, že aj v tomto prípade nie je potrebné na obžalovaného vplývať nepodmieneným trestom odňatia slobody, a preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu. Zároveň obžalovanému uložil aj zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ako aj zákaz stretávania sa so spoluobžalovaným I. Ž..

Hodnotiac podmienky na dosiahnutie účelu trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie dospel krajský súd k záveru, že tresty uvedené vo výroku rozsudku povedú obžalovaných k požadovanej náprave a budú postačovať aj na ochranu spoločnosti. Tresty za protiprávne konanie boli obžalovaným uložené v súlade so zákonnými ustanoveniami, zohľadňujú charakter trestnej činnosti a osobu obžalovaných. Inak napadnutý rozsudok zostal nezmenený.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd o odvolaniach obžalovaných rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.